

Sygn. akt I CSK 300/22

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa J. S.

przeciwko P. B. i M. G.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 kwietnia 2022 r.,

na skutek skarg kasacyjnych pozwanego M. G. oraz pozwanego P. B.,

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 30 czerwca 2020 r., sygn. akt I AGa (...),

1) odmawia przyjęcia do rozpoznania skarg kasacyjnych,

**2) zasądza na rzecz powoda od każdego z pozwanych kwotę
po 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym. Ma przede wszystkim na celu – w interesie publicznym – ujednolicenie orzecnictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie sporów precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla rozwoju prawa i judykatury sądowej. W związku z tym jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej

wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 30 czerwca 2020 r., I AGa (...) skargi kasacyjne wnieśli obaj pozwani.

Pozwany M. G. wskazał, powołując się na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., że skarga jest oczywiście uzasadniona, gdyż nastąpiły rażące uchybienia sądu dotyczące w szczególności pominięcia dowodów zgromadzonych przed Sądami pierwszej i drugiej instancji. Skarżący ponadto zarzucił, że w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku nie została wskazana podstawa faktyczna szczegółowego zakresu robót, uwzględniająca materiał dowodowy zebrany w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji.

Pozwany P. B. w skardze kasacyjnej również wskazał na oczywistą zasadność skargi, ponieważ, jego zdaniem, doszło do oczywistego naruszenia przez Sąd Apelacyjny przepisów prawa procesowego: art. 227 k.p.c. w zw. z art. 278 § 1 k.p.c. w zw. z art. 286 i art. 381 k.p.c. Skarżący zarzucił, że Sąd oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego ze specjalizacji budownictwa i kosztorysowania w sytuacji, w której bez tej opinii sporządzonej w postępowaniu apelacyjnym nie było możliwe rozstrzygnięcie istoty sprawy.

Odwołanie się do przesłanki zawartej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. zobowiązuje do przedstawienia wyvodu prawnego zmierzającego do wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej

wiedzy prawniczej, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły, czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia, co daje podstawy do uznania skargi za oczywiście uzasadnioną (tak np. Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, nie publ.; z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ.; z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 204/06, nie publ.; z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, nie publ.; z dnia 20 czerwca 2007 r. II CSK 184/07, nie publ.; z dnia 9 stycznia 2008 r., III PK 70/07, nie publ.; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07, nie publ.; z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, nie publ.; z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, nie publ.; z dnia 3 kwietnia 2008 r., II PK 352/07, nie publ.; z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, nie publ.; z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, nie publ. i z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, nie publ.).

W ocenie Sądu Najwyższego wskazane przez skarżących przesłanki określone w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. w niniejszej sprawie nie występują.

Skarżący M. G. wskazując na sprzeczność opinii ustnej i pisemnej biegłego w zakresie budownictwa i kosztorysowania J. D. w istocie zmierzał do kwestionowania ustaleń i ocen dowodów Sądów *meriti*, co zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. w postępowaniu kasacyjnym jest niedopuszczalne.

Wbrew twierdzeniom drugiego pozwanego Sąd Apelacyjny rozstrzygnął istotę sprawy albowiem przyjmując ryczałtowy charakter wynagrodzenia powoda uwzględnił pisemną opinię biegłego w zakresie budownictwa i kosztorysowania J. D., umożliwiała ona bowiem rozstrzygnięcie sprawy. Jednocześnie Sąd drugiej instancji oddalając wniosek pozwanych o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego w uzasadnieniu tej decyzji podniósł, że wniosek ten zmierzał do rozliczenia prac powoda według innych kryteriów.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia obu skarg kasacyjnych do rozpoznania.

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.